

Malá historická analogie...

 web.litterate.cz/mala-historicka-analogie

Vidlák

28 října, 2024

Pamatujete rok 2013 a co mu předcházelo? U moci byla Nečasova vláda a byla velmi velmi neoblíbená. Hospodářství bylo v podobné krizi jako dneska, všobecně vládla blbá nálada, která byla ještě umocňována hádkami v poslanecké sněmovně, kde se Věci veřejné postupně rozpadaly na platformy Karolíny Peake. Člověk už vlastně ani nevěděl, kdo je čeho ministr, protože to bylo víceméně jedno. Všichni jsme si pamatovali jen slabingra Nečase a ministra financí – mefistofela naší politické scény, Kalouska.

Pak přišel pád vlády a neoblíbenosti ODS nepomohla ani přechodná úřednická vláda, kterou jmenoval Miloš Zeman. Voliči nezapomněli a v říjnových předčasných volbách dostala ODS zhruba sedm procent hlasů. Byl to takový výprask, že se kmotři museli poohlédnout po nějakém novém jménu a tak se, milé děti, stal předsedou Ptákostrany Petr Fiala, kterému sotva oschl inkoust na stranické přihlášce.

Pád Nečasovy vlády tehdy nejvíc vyhlížel Bohuslav Sobotka, kterému se familérně přezdívalo Dluhoslav Slibotka, protože byl v Paroubkově vládě ministrem financí. Od roku 2011 byl předsedou ČSSD a mezi voliči socdem voliči občas probleskla pozvednutá obočí, protože některá jeho slova zněla podezřele progresívně. Tehdy měla Sociální demokracie nejvíc starostí uspokojit Jindřicha Šídla a jeho pojetí demokratické levicové politiky, za kterou Sobotkovi celá Praha tleskala, ale nikdo je nevolil.

Možná proto sice Sociální demokracie volby vyhrála, ale zdaleka nepředvedla výsledek z roku 2006 nebo 2010. Sice se říká, že voliči u nás zapomínají, ale ono to není úplně pravda. Lidé měli výhrady a nezapomněli ani po sedmi letech opozice. Na scéně už vystali noví bojovníci v podobě hnutí ANO Andreje Babiše, kteří se vyšvihli na druhé místo. Byli noví, neokoukaní, Mára Prchal udělal Babišovi naozaj profesionální kampaň a bylo to. Tehdy Andreje Babiše volili většinou podnikatelé a živnostníci, kteří měli spoustu důvodů na Nečase nadávat.

Mimochodem... KSČM tehdy ještě dostala 14% hlasů a byla třetí nejsilnější stranou ve sněmovně. Tomio Okamura se tehdy se svým Úsvitem také dostal a získal čtrnáct poslaneckých mandátů.

Noví a neokoukaní tehdy vyhráli volby. ANO + Úsvit dostaly dohromady zhruba pětadvacet procent hlasů. Zhruba čtvrtina voličů se už nemohla na tradiční strany ani podívat a chtěli změnu. Jakou změnu? Jakoukoliv...

Mimochodem... Andrej Babiš tehdy stavěl svou kandidátku na osobnostech. Telička, Zlatuška, Komárek, Jourová (to jsme ještě nevěděli, jaká je to kráva), Stropnický... a další. Už tehdy to fungovalo. Lidé chtěli nové tváře. Program nikdo nečetl. Už tehdy záleželo na obličejích.

Nemáte pocit, že dnes je to stejné?

Máme velice neoblíbenou vládu ODS s tak neoblíbeným premiérem, že Nečas je proti tomu slaboučkový odvárek. Ministři se začínají rychle střídat a v podstatě všichni známe jen Fialu a Stanjuru. Volby všichni berou jako vysvobození a naštvání jsou zaměstnanci i zaměstnavatelé.

Volební úspěch očekává hnutí ANO, ale jejich šéf jaksi občas způsobuje zvednuté obočí. Třeba kvůli schválení obranné dohody s USA. Nebo kvůli dávným takřka totalitním manýrám z doby covidové. Ano, dal se k Orbánovi a Patriotům, ano, za jeho působení bylo líp... především důchodcům, ale ty stíny v ráji tam prostě jsou a kde jsou stíny, tam je i voličská ostražitost a nedůvěra.

Kolik procent voličů, má tradičních stran plné zuby a především si přejí nové tváře, protože to je alespoň kousek naděje, že se něco změní? Kolik voličů nemůže zapomenout na covidovou i pocovidovou minulost? Kolik podnikatelů a živnostníků zlomilo nad Modroptáky hůl? Kolik voličů považuje hnutí ANO za druhou stranu pětikoaliční mince?

Ti noví už jsou také na scéně. A staví kandidátky z osobností. Kdo to neudělá, ten pohoří jak papír.

V včerejší sváteční den mi vlastně Fiala udělal radost. Podepsal s Markétou Pekarovou Adamovou a Markem Výborným memorandum, že do parlamentních voleb zase půjdou SPOLU. I kdybych byl optimista, průzkumy jim teď přisuzují dohromady tak patnáct procent hlasů. Zhruba půlku toho, co měli v posledních volbách. Pokud bych jen extrapoloval jejich dosavadní tříletý sešup a prodloužil křivku ještě o jeden rok, tak mohu s klidným svědomím říci, že se SPOLU nepřekročí jedenáctiprocentní práh pro tříčlennou koalici... Deset procent propadlých liberálních hlasů jednou ranou...

Jestli přijde Kalouskův Kastrát (Kalouskova strana temna), tak je likvidace SPOLU v podstatě spolehlivá věc. Nejspíš tím i dost utrpí STAN a Rakušan bude mít o dost vykulenější oči než teď. O Pirátech a jiných progresivních stranách se nebudeme bavit. Stejně jako Sobotka či Dienstbier mladší, mohli uspět jen díky tomu, že svůj progresivismus skrývali za konzervativními hodnotami. Svým způsobem to platí i pro ANO – čím více se Schillerová či Havlíček snaží dokázat, jací jsou liberálové, tím hůř pro ně.

Zkrátka a dobře, potenciál nových hnutí nebude daleko od jedné čtvrtiny voličů. Stejně jako v roce 2013. Všichni, co tam teď jsou, mají prostě z minulosti máslo na hlavě a vlastně vůbec nezáleží, jestli vládli a nebo byli trvale v opozici. Volby rozhoduje středový přelétavý volič, který se o politiku nezajímá, jen ventiluje svou frustraci a nebo spokojenost a ten dvě volební období ke spokojenosti neměl důvod. A protože je Fiala mnohem korunovanější „cisařpán“ než Nečas, bude to všechno jen ještě výraznější.

Od roku 2013 se lišíme vlastně jen v jedné věci. Tehdy byl prezidentem Miloš Zeman, který se vyznal v moci i v lidech. Dnes je prezidentem Pojarův a Kolářův automat na podpisy, kterému kryje záda neschopný strategický (ex)komunikátor. Proto si trůfám tvrdit, že za rok mohou mít současné vládní strany i s různými kalouskovskými náhražkami i progresivními klikami klidně jen šedesát poslanců. Sto čtyřicet mandátů může skončit někde mezi hnutím ANO, STAČILO, SPD a Motoristy.

Příští volby budou jízda, jakou jsme ještě nezažili. Uvidíte zanedlouho. Všichni ti Šídlové, Pečínkové a další se začnou zalykat varováními před novou totalitou... akorát to bude poněkud chucpe, protože nad jejich hlavami se bude stále vznášet rozvědčík z Hradu i jeho První Vyžírka. Bude tam Otík Foltýn s jeho sviněmi, příkopy a ploty a to všechno bude korunovat Blyštivý Péťa s jeho bláboly, jak se máme dobře.

Přátelé, pokud mě chcete podpořit v mém Vidláckém úsilí, prosím pošlete dar Institutu českého venkova. Každý, kdo pošle příslušnou částku, může si na oplátku vyžádat knihy, trička, samolepky a odznaky z nabídky. Číslo účtu: 1769955003/5500 IBAN: CZ835500000001769955003. Kdo chce, může přímo na stránkách Institutu pro platbu použít QR kód. Doporučuji poslat platbu a druhý den si zadat adresu pro zaslání. Stačí přímo na Vidlákových kydech kliknout v záhlaví na „objednat knihu.“